IN MEMORIAM P. SCHUYF (1898-1985)

Pieter Schuyf werd op 29 januari 1898 te Rotterdam geboren, waar hij aan de Kweekschool een opleiding genoot voor onderwijzer. Na het behalen

van de hoofdakte alsmede de akten L.O. Engels en Nederlands werd hij door de crisisjaren na 1918 gedwongen een andere werkkring te zoeken en zo kwam hij terecht bij de Gemeentelijke Gasfabriek te Rotterdam, waar hij bij de loonadminstratie werkzaam was.

In zijn jonge jaren ontwikkelde hij als lid van de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie reeds een veelzijdige belangstelling voor alles wat met de natuur en de archeologie te maken had. Hij bezat een verbluffende kennis van de onderwerpen waarin hij was geïnteresseerd en deze kennis, gepaard gaande met een ijzersterk geheugen, maakte hem tot een bijzondere vraagbaak. Hij was buitengewoon belezen en werd daarom vaak de wandelende encyclopedie genoemd. Als je aan hem vroeg of hij een bepaalde soort wel eens was tegengekomen, dan kreeg je ten antwoord: 'kijk eens in dat boek op die bladzijde' en het klopte altijd!

Zelf maakte ik voor het eerst met hem kennis tijdens de oprichtingsvergadering in 1948 van de Werkgroep Rotterdam van de NMV. Hij was toen al enige jaren lid van de Nederlandse Geologische Vereniging en was meer geinteresseerd in mosdiertjes ofwel bryozoa dan in schelpen. Dit kwam o.a. tot uiting in het boek 'Fossielen uit Noordelijke Zwerfstenen', door P. Schuyf en B. Boelens, dat in 1949 verscheen met een voorwoord van dr. Kruizinga, de conservator van het Mijnbouwmuserum te Delft. Ook bezat Schuyf een grote kennis van planten, hetgeen o.m. bleek uit zijn herbarium. In 1950 werd hij lid van de NMV, waarvan hij tot zijn dood lid zou blijven. Hij voelde zich speciaal aangetrokken tot het fossiele materiaal uit de Westerschelde bij Ellewoutsdijk en uit de havenbekkens van Antwerpen. Hierover publiceerde hij in de jaren 1953 en 1954 in 'Grondboor en Hamer', het orgaan van de Nederlandse Geologische Vereniging. Na zijn pensionering in 1963 ging hij enige dagen per week naar Delft als assistent-conservator van het Mijnbouwmuseum te Delft, welke functie hij tot 1979 heeft vervuld. Hij ordende opnieuw de omvangrijke paleontologische verzamelingen van het museum, die door afwezigheid van een paleontoloog en door verhuizing in de war waren geraakt, en voorzag deze van de nieuwste nomenclatuur. Hierdoor was hij in de gelegenheid om op de bijeenkomsten van de Rotterdamse Natuurhistorische Club, waarvan hij sinds 1981 erelid was, zeldzame en bijzondere fossielen te tonen en er met grote kennis van zaken over te spreken. Menigeen heeft zijn eerste kennis van de geologie aan hem te danken.

Schuyf was niet zozeer een verzamelaar, maar meer een kamergeleerde. Tijdens excursies liep hij van de een naar de ander om diens vondsten te bekijken en zonodig te determineren, om dan aan het einde van de dag tot de conclusie te komen dat hij vergeten had om zelf te verzamelen! Niet dat hij te kort kwam, want met dit gegeven vertrouwd hield de Rotterdamse groep altijd wat achter de hand. Ook werd hij tijdens de bijeenkomsten van de Werkgroep altijd zeer gewaardeerd om zijn vrolijke opmerkingen en kwinkslagen, die vaak komische effecten teweegbrachten. Als mens was hij zeer bescheiden en vriendelijk, altijd tot hulp bereid. In 1979 trad hij uit de Rotterdamse groep wegens verhuizing naar Utrecht, waardoor wij hem niet veel meer zagen. Zijn laatste levensjaren werden helaas bemoeilijkt door ziekte en ongemak. Op tweede Kerstdag 26 december 1985 overleed hij in de ouderdom van ruim 87 jaar en werd op Oudejaarsdag te Bilthoven begraven. De Werkgroep Rotterdam verloor in hem een trouwe en zeer beminnelijke vriend en wij stemmen dan ook geheel in met de tekst op zijn rouwkaart: 'Wij zijn dankbaar dat zo'n fijn mens zo lang bij ons mocht zijn.'

Hij ruste in vrede.

J.G.B. Nieuwenhuis